

ΑΠΟΦΑΣΗ: 3631 /2010

(Αριθ. καταθ. Αγωγής: 49930/2008)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Αθανασία Σιάπκα Πρόεδρο Πρωτοδικών, Μυρσίνη Κοντογιάννη Πρωτοδίκη, Μαρία Χατζηανδρέα Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια και από την Γραμματέα Μαρία Ναλμπάντη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στην Θεσσαλονίκη, στις 11 Σεπτεμβρίου 2009, για να δικάσει την με αριθ. εκθ. καταθ. 49930/11.12.2008 αγωγή, μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: της αλλοδαπής ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία
 , που εδρεύει ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ
 της
 των ΗΠΑ (
 USA) και εκπροσωπείται νόμιμα, η

η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά των πληρεξουσίων δικηγόρων της,
 Νικόλαου Σουλιάδη, δικηγόρου Θεσσαλονίκης (ΑΜ ΔΣΘ 2651) και
 Γεωργίου Μούκα, δικηγόρου Αθηνών (ΑΜ ΔΣΑ 16754).

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία
 , που εδρεύει στην
 και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) του

, κατοίκου
 με την ιδιότητα
 του νομίμου εκπροσώπου και ομορρυθμού μέλους της πρώτης εναγόμενης και
 ατομικώς και 3) του
 κατοίκου

με την ιδιότητα του νομίμου εκπροσώπου και ομορρυθμού μέλους
 της πρώτης εναγόμενης και ατομικώς, οι οποίοι παραστάθηκαν στο
 δικαστήριο, οι μεν πρώτη και ο τρίτος διά, ο δε δεύτερος μετά, του
 πληρεξουσίου δικηγόρου τους, Εμμανουήλ Χαβάκη (ΑΜ ΔΣΘ 637).

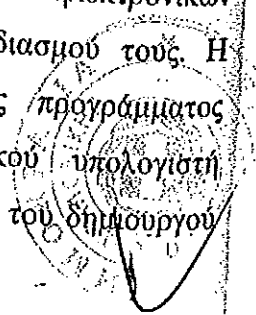
Η συζήτηση της υποθέσεως, προσδιορίστηκε αρχικά για την δικη της 27.3.2009 και κατόπιν αναβολής για την δικάσιμο που αναγράφεται αρχή της παρούσας και γράφηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ τη δημόσια συζήτηση αυτής, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι το πνευματικό δημιούργημα, το έργο. Το πνευματικό δημιούργημα είναι αγαθό άυλο, κ που υπάρχει στο χώρο των νοημάτων και των αισθητικών επιτευγμάτων. Έργο αρχίζει να υπάρχει για το δίκαιο μόνο από τη στιγμή που θα υπάρξει σ αντικείμενο του εξωτερικού κόσμου, δηλαδή από τη στιγμή που θα αποκτήσει κάποιο αισθητό υπόστρωμα. Στοιχείο της έννοιας του έργου, είναι πρωτοτυπία, είτε αυτό ορίζεται ρητά από πολλές νομοθεσίες και την ελληνική είτε αποδίδεται περιγραφικά χωρίς να χρησιμοποιείται ο όρος, είτε γίνεται δεκτό ότι περιέχεται στην έννοια του έργου, γιατί χωρίς πρωτοτυπία δε υπάρχει δημιουργία (βλ. Γ.Κουμάντου, Πνευματική Ιδιοκτησία, 8η έκδοση 2002, σελ. 101 και 105). Με το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.2121/1993 περί πνευματικής ιδιοκτησίας, ορίζεται ότι «Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις, με κείμενο ή χωρίς, τα θεατρικά έργα, με μουσική ή χωρίς, οι φωτογραφίες, τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών, οι εικονογραφήσεις, οι χάρτες, τα τρισδιάστατα έργα που αναφέρονται στη γεωγραφία, την τοπογραφία, την αρχιτεκτονική ή την επιστήμη», ενώ με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «..θεωρούνται ως έργα λόγου προστατευόμενα κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και το προπαρασκευαστικό υλικό του σχεδιασμού τους. Η προστασία παρέχεται σε κάθε μορφή έκφρασης ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή...Ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή θεωρείται πρωτότυπο εφόσον είναι πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού»

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΕΝΔΕΙΧΝΕΤΑΙ
ΕΝΔΕΙΧΝΕΤΑΙ

3631 /2010 απόφασης του Πολυμ. Πρωτ. Θεσσαλονίκης (Τακτ. Διαδικασία)

Ός πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή (ή λογισμικό) ορίζεται μια αλληλοεξαρτωμένων εντολών που οδηγούν μια μηχανή επεξεργασίας υπολογιστών να εκτελεί ορισμένη λειτουργία. Ο γενικός αυτός ορισμός οπότε διάφορες παραλλαγές και διακρίσεις όπως το γενικό λογικό πλαίσιο ανάπτυξης του προγράμματος που λέγεται «αλγόριθμος», τον κώδικα πηγής τον κώδικα μηχανής, το σύστημα λειτουργίας, το πρόγραμμα εφαρμογής, συστήματα αποθήκευσης προγραμμάτων κλπ (βλ. Γ.Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, όγδοη έκδοση 2002, σελ. 143-144). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 2α, 3, 4, 6, 10 και 65 του Ν. 2121/1993, ερμηνεύεται ότι οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου αποκτούν σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά περιουσιακά δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμεταλλεύσεως του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους (δικαίωμα προς αυτό (ηθικό δικαίωμα)). Το ηθικό δικαίωμα, ειδικότερα που είναι περιουσιακό (άρθρο 12 παρ.2 ν.2121/1993), προστατεύει τον προσωπικό δημιουργό του πνευματικού δημιουργού με το έργο του και απαρτίζεται από τις εξουσίες που ενδεικτικά αναφέρονται στο άρθρο 4 του παραπάνω νόμου. Μεταξύ των εξουσιών που παρέχονται στο δικαιούχο με το τελευταίο αυτό άρθρο είναι, αφενός, η εξουσία δημοσίευσης του έργου, που περιλαμβάνει το δικαίωμα του δημιουργού να αποφασίζει για τον χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο του, κατά τους οποίους το έργο του θα γίνει προσιτό στο κοινό (ΜΠρΑθ 92/1997, ΕΕμπΔ 1999.409) και αφετέρου, η εξουσία περιφρούρησης της ακεραιότητας του έργου, με την οποία παρέχεται ευρεία εξουσία στο δικαιούχο να απαγορεύει οποιαδήποτε μεταβολή του έργου χωρίς την άδειά του. Το περιουσιακό από την άλλη δικαίωμα εξασφαλίζει στο δημιουργό τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί το έργο του οικονομικά και απαρτίζεται από διάφορες εξουσίες, που επίσης απαριθμούνται ενδεικτικά στο άρθρο 3 του παραπάνω νόμου. Περαιτέρω, σύμφωνα με το ισχύον σύστημα πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ελλάδα, δημιουργός μπορεί να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο και όχι νομικό, ο οποίος είναι και ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος επί του συγκεκριμένου έργου, ενώ τα νομικά πρόσωπα

μπορούν να αποκτήσουν το σχετικό δικαίωμα μόνο δευτερογενώς, με εξαί-
στην προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 11 του Ν.2121/1
πλασματική κτήση προκειμένου για έργα ανώνυμα ή με ψευδώνυμο, όπο
δημιουργός ενός έργου μπορεί να λογίζεται και νομικό πρόσωπο, εφόσον
κατέστησε νομίμως προσιτό στο κοινό το έργο. Με τη διάταξη δε του άρθ
10 του ως άνω νόμου (2121/1993) καθιερώνεται μαχητό τεκμήριο υπέρ
δημιουργού, κατά το οποίο, από το εξωτερικό γεγονός ότι το όνομα
αναφέρεται ή έχει επιτεθεί επάνω στο έργο, συνάγεται ότι συντρέχουν
εκείνα τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία στηρίζουν την ιδιότητα
δημιουργού στο πρόσωπο, το όνομα του οποίου αναγράφεται στο έρ
Επομένως, από το τεκμήριο αυτό καλύπτεται η υλική πράξη της δημιουρ
με έννομη συνέπεια την πρωτογενή κτήση πνευματικής ιδιοκτησίας. Η παρ
του άρθρου 10 αναφέρεται, μόνο σε φυσικά πρόσωπα, η δε καινοτομία τ
νόμου συνίσταται στο ότι η παρ.2 του άρθρου αυτού, που αναφέρεται, όμα
μόνο σε συλλογικά έργα, στα προγράμματα των Η/Υ και στα οπτικοακουστι
έργα, αφορά φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Ειδικότερα, κατά την παρ.
τεκμαίρεται ως δικαιούχος (και όχι δημιουργός) της πνευματικής ιδιοκτησία
στις παραπάνω περιπτώσεις το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, του οποίου τ
όνομα ή η επωνυμία εμφανίζεται επάνω στον υλικό φορέα του έργου, κατά τ
τρόπο που συνήθως χρησιμοποιείται για την ένδειξη του δικαιούχου. Με τ
διάταξη αυτή διευρύνεται κατ' αποτέλεσμα το τεκμήριο του δημιουργού και σ
δικαιούχους νομικά πρόσωπα (βλ. σχ Γ. Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία,
όγδοη έκδοση 2002, σελ. 188-189, Μ. - Θ. Μαρίνο, «Το τεκμήριο του
δημιουργού σήμερα», ΕλλΔνη 1992.270-273, Δ. Σκούρτη, «Οι καινοτομίες
της αυτόνομης προστασίας του ν. 2121/1993» ΝοΒ 1986 σελ. 981 επ.,
ΠΠρΑθ 5417/2000 ΕπισκΕμπΔ 2001.221, ΠΠρΘεσ 18201/1998 ΕΕμπΔ
1999.161). Το τεκμήριο αυτό καθιερώθηκε για να διευκολυνθεί η απόδειξη της
ιδιότητας αυτής, όταν ζητείται, ιδίως, η δικαστική προστασία του δικαιώματος,
οπότε στην περίπτωση αυτή ο δημιουργός, οφείλει να επικαλεστεί και να
αποδείξει μόνο το πραγματικό γεγονός που αποτελεί τη βάση του, ενώ στον
αντίδικό του εναπόκειται να αποδείξει από την πλευρά του ότι αυτό δεν

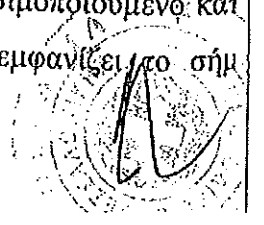
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΣΤΟΝ
ΑΝΤΙΔΙΚΟ

ΣΤΑ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΣΤΟΝ
ΑΝΤΙΔΙΚΟ

ταποκρίνεται στην πραγματικότητα (άρθρο 10 παρ.3 του Ν.2121/1993, ΠρΑθ 5417/2000, ο.π.), όπως ισχύει σε κάθε περίπτωση νομίμου τεκμηρίου (ΑΠ 21/1998, ΕλλΔνη 1998.531, Π.Γέσιου – Φαλτσή, Δίκαιο Αποδείξεως, 8.3η 1985, σελ. 115 - 117). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 64 και 65 του ως άνω νόμου, συνάγεται με την προσβολή θα πρέπει να θίγεται το αντικείμενο του προστατευμένου δικαιώματος, δηλαδή το πρωτότυπο «έργο», όπως αυτό ορίζεται με «ορισμένη μορφή» (άρθρο 2 παρ. 1). Ως προσβολή νοείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές) του φορέα του δικαιώματος (δημιουργού ή δικαιούχου), εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς άδεια του υποκειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν συντρέχουν οι άρσεως του παρανόμου. Κατά την κρατούσα δε άποψη, η προσβολή ολύτου και αποκλειστικού δικαιώματος συνιστά πράξη παράνομη και εφόσον γίνεται υπαιτίως συνιστά αδικοπραξία, διότι συνιστά αφ' εαυτής αντίθεση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επεμβάσεως δημιουργεί την παράνομη πράξη κατά το άρθρο 914 ΑΚ και κατά την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του ως άνω νόμου (21/1993), που αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική αφήνει κενά. Κατά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του άρθρου αυτού (65 του ν. 2121/1993) δικαίωμα αποζημιώσεως χρηματικής ικανοποιήσεως υπέρ του δημιουργού ή του δικαιούχου του έργου γεννάται μόνο επί υπαιτίου προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων άλλου. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρα 1 παρ. 1, 2, 14 παρ. 1, 15, 18 παρ. 1 και 3, 21 παρ. 1-5, 26 του ν. 2239/1994 "περί βιβλίων", που συνόψισε σε ενιαίο κείμενο την ελληνική νομοθεσία για τα βιβλικά σήματα, αποτελούμενη μέχρι τότε από τον α.ν. 1998/1939, το ν. 105/1955 και το Π.δ. 317/1992, ενσωματώνοντας στο ελληνικό δίκαιο και την Οδηγία 90/104/ΕΟΚ 21.12.1980 πρώτη κοινοτική οδηγία, παρέχεται στο δικαιούχο του δικαιώματος αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα επ' αυτού, βάσει του οποίου προστατεύεται, με την καταχώρησή του στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 6 του ίδιου νόμου, που θεωρείται ότι επέρχεται από την ημέρα που υποβλήθηκε η σχετική

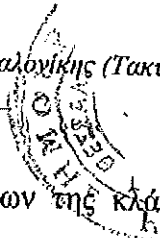
δήλωσή του, εφόσον το σήμα γίνει δεκτό με αμετάκλητη απόφαση αρμόδιας Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, να ζητήσει από κάθε χρησιμοποιούντα το σήμα είτε κατά παραποίηση είτε κατ' απομίμηση συναφή (ταυτόσημα ή παρόμοια) κατ' αρχήν προϊόντα ή υπηρεσίες διακρινόμενα από το καταχωρηθέν σήμα, να παραλείπει τη χρήση του καταβάλει αποζημίωση ή και αμφότερα. Η προστασία με το ένδικο βοήθης της αγωγής για παράλειψη και αποζημίωση παρεχόταν ήδη στο δικαιούχο σήματος και με βάση τα προγενέστερα προαναφερόμενα νομοθετήματα ΕΘ 3916/1996 ΕλλΔνη 39. 669). Ως παραποίηση σήματος κατά την έννοια ανωτέρω διατάξεων νοείται η πιστή ή κατά κύρια σημεία αντιγραφή και ενώ απομίμηση αποτελεί η ιδιαίτερη προσέγγιση προς το ξένο σήμα, η οποία όμως, λόγω της όλης οπτικής ή ηχητικής εντύπωσης που προκαλεί ανεξάρτητα από τις επί μέρους ομοιότητες ή διαφορές, είναι δυνατή προκαλέσει στον μέσο καταναλωτή σύγχυση σχετικά με την προέλευση προϊόντων ή αντικειμένων εμπορίας από την επιχείρηση του δικαιούχου σήματος ή από την επιχείρηση του χρήστη του σήματος, διά του σχηματισμού στους εν λόγω καταναλωτές, της αντιλήψεως ότι εκείνα προέρχονται από την επιχείρηση ή αυτά προέρχονται από εκείνη την επιχείρηση (ΑΠ 1604/2 ΕλλΔνη 45.807, ΑΠ 1131/1995 ΕλλΔνη 37. 1605, ΑΠ 1127/1994 ΕλλΔνη 38.1139, ΕΘ 156/2006 ΕπΕμπΔ 2006.528, ΕΑ 6311/2005 ΔΒΕ 2006.85, 3916/1996 ό.π.). Η ίδια προστασία παρέχεται και στον δικαιούχο σήμα φήμης στην Ελλάδα, στην περίπτωση αυτή, ακόμη και αν τα προϊόντα ή υπηρεσίες του δεν ομοιάζουν με εκείνα για τα οποία έχει καταχωρηθεί εφόσον η χρησιμοποίηση του μεταγενεστέρου σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος προσπόριζε σ' αυτόν, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα έβλαπτε το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη αυτού (άρθρα 4 παρ. 1 γ και 26 παρ. 1 Ν 2239/1994 Σήμα φήμης υπάρχει όταν συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις: α) αυξημένος βαθμός καθιέρωσης του στις σχετικές συναλλαγές, β) μοναδικότητα του σήματος, με την έννοια ότι αυτό δεν έχει φθαρεί χρησιμοποιούμενο και τρόπο ευρύ από τρίτους σε ανόμοια προϊόντα, γ) να εμφανίζει το σήμα

7 5

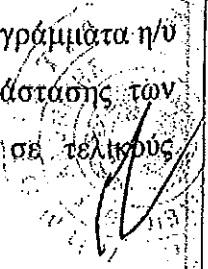

ομένο βαθμό ιδιοτυπίας (στην εμφάνιση του, στην εκφραστική του δύναμη) και δ) να υπάρχει μία θετική εκτίμηση του κοινού (παραστάσεις οητας) σχετικά με τα προϊόντα που διακρίνει (Εφαθ 4008/2006 ΔΕΕ 07.183, Εφαθ 866/2004 ΕλλΔνη 2005.596, Εφαθ 6414/1996 ΔΕΕ 1996. 01, Λιακόπουλου, Βιομηχανική Ιδιοκτησία σελ.331-332 και 336, ο ίδιος σε αιο Σημάτων με επιμέλεια Ν. Ρόκα, άρθρα 3-4, αριθ. 15, Μαρίνου, σμιτος Ανταγωνισμός έκδ. 2002, αριθ. 547-552, σελ. 262-265, ο ίδιος σε Δνη 36.1224-1226, Χ. Χρυσάνθης σε ΕΕμπΔ 2000.375 επ.).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή, η ενάγουσα οδαπή εταιρία εκθέτει ότι είναι παραγωγός προγραμμάτων για κτρονικούς υπολογιστές, τα οποία πωλούνται μεταξύ άλλων χωρών και ν. Ελλάδα από εξουσιοδοτημένους διανομείς, οι οποίοι τα διαθέτουν σε ορικές επιχειρήσεις και καταστήματα, από τα οποία τα προμηθεύεται ο κός χρήστης. Ότι είναι νόμιμη και αποκλειστική δικαιούχος στην Ελλάδα, αν των άλλων σημάτων και: α) του λεκτικού σήματος , που έγινε αμετάκλητα δεκτό και έχει καταχωρηθεί στα βιβλία άτων την 17.7.1988 προς διάκριση των προϊόντων των κλάσεων 9 και 16 ειδικότερα προς διάκριση των προγραμμάτων ηλεκτρονικών ολογιστών προεγγεγραμμένων επί ταινιών, δίσκων, δισκετών, μπομπίνων, ιετών και εντός μνημών ανάγνωσης μόνον (ROM), προγραμμάτων κτρονικών υπολογιστών και σχετικών εγχειριδίων χρηστού και ύπου οδηγίων πωλουμένων ως μονάδων, εγχειριδίων εξοπλισμού και γραμμάτων η/υ, εντύπων η/υ, κυρίως εγχειριδίων και φυλλαδίων ομένων για αναφορά, για χρήστη, διδακτικών τέτοιων και γενικής σιμότητας για κατασκευαστές, παραγωγούς και χρήστες εξοπλισμού και γραμμάτων η/υ, χρησιμοποιεί δε το ανωτέρω σήμα τόσο παγκοσμίως ο το 1981 όσο και στην Ελλάδα τουλάχιστον από το 1985 επί ακρινομένων απ' αυτό παραπάνω προϊόντων κατά τρόπο συνεχή, θερό και έντονα προβαλλόμενο επί των παγκοσμίου φήμης και οφορίας ομωνύμων προϊόντων της, β) του λεκτικού σήματος " που έγινε αμετάκλητα δεκτό και έχει καταχωρηθεί στα βιβλία

σημάτων την 17.8.1999, προς διάκριση των προϊόντων της κλάσης 9, κο-
ειδικότερα των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, των συνιστώντων
μερών αυτών, των περιφερειακών ηλεκτρονικών υπολογιστών, πληροφοριών
αποθηκευμένων σε ή επί ηλεκτρονικών, μαγνητικών, οπτικών και άλλων
μέσων, ολογραμμάτων, οθονών ελέγχου επιλογών καταλόγου και
εικόνων επί επιφανείας οθόνης, χρησιμοποιεί δε αυτό τόσο παγκοσμίως από
μακρά σειρά ετών, όσο και στην Ελλάδα τουλάχιστον από το έτος
1996 επί των διακρινόμενων από αυτό ως άνω προϊόντων κατά τρόπο
συνεχή σταθερό και έντονα προβαλλόμενο επί των παγκοσμίου φήμης και
κυκλοφορίας ομωνύμων προϊόντων της και γ) της απεικόνισης που
συνίσταται στην παράσταση «παραθύρου» με κυματοειδή μορφή, που έγινε
αμετάκλητα δεκτό και έχει καταχωρηθεί στα βιβλία σημάτων την 17.5.1995
προς διάκριση των προϊόντων της κλάσης 9, χρησιμοποιεί δε το ως άνω σήμα
τόσο παγκοσμίως επί μακρά σειρά ετών, όσο και στην Ελλάδα τουλάχιστον
από το έτος 1996, επί των διακρινόμενων από αυτό ως άνω προϊόντων κατά
τρόπο συνεχή και σταθερό και έντονα προβαλλόμενο επί των παγκοσμίου
φήμης και κυκλοφορίας ομωνύμων προϊόντων της. Ότι τα αναφερόμενα στην
αγωγή προγράμματα η/υ είναι πρωτότυπα πνευματικά της
δημιουργήματα και η ίδια είναι η αποκλειστική δικαιούχος των δικαιωμάτων
πνευματικής ιδιοκτησίας επί των προγραμμάτων αυτών, για το λόγο δε α. Δε σε
κάθε πρόγραμμα (καθεαυτό) όσο και στον υλικό φορέα κάθε προγράμματος
(CD, δισκέτα) καθώς και στο συνοδευτικό υλικό (υλικό τεκμηρίωσης ή οδηγό
χρήσης «manual») κάθε προγράμματος αναγράφεται η επωνυμία της. Ότι αυτή
πληροφορήθηκε ότι η πρώτη εναγόμενη ομόρρυθμη εταιρία, η οποία
εκπροσωπείται νομίμως από τους δεύτερο και τρίτο των εναγομένων, και η
οποία εδρεύει στην , όπου και διατηρεί
κεντρικό εμπορικό κατάστημα με αντικείμενο την εμπορία ηλεκτρονικών
υπολογιστών, ενώ όμοιο υποκατάστημα διατηρεί και επί της οδού ,
στην με το διακριτικό τίτλο , αναπαράγει προγράμματα η/υ
χωρίς την άδεια της, με τη μορφή της εγκατάστασης των
ανωτέρω προγραμμάτων σε σκληρό δίσκο η/υ, που πωλεί σε τελικούς

αναλαβόμενης, η οποία λαμβάνει τον χαρακτήρα της πρόσθετης δωρεάν
ροχής. Ότι προς διακρίβωση της βασιμότητας των ως άνω πληροφοριών της,
τησε, από το αναφερόμενο στην αγωγή τρίτο πρόσωπο, να επισκεφθεί την
χείρηση της πρώτης εναγόμενης. Αυτός πράγματι, την 23.5.2008,
ισκέφθηκε το κατάστημα της πρώτης εναγόμενης στην οδό

την , προφασιζόμενος ότι επιθυμεί ν' αγοράσει ένα νέο
ονομικό σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή και του προτάθηκε από τον
φανιζόμενο ως υπεύθυνο του καταστήματος, η ήδη τυποποιημένη προσφορά
επιχείρησης, που αφορούσε ένα σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή
στελούμενου από τα αναφερόμενα σ' αυτήν, όπως αναγράφονται στην
αγωγή, μηχανικά τμήματα και εξαρτήματα, στον οποίο δήλωσε ο ανωτέρω
εύθυνος του καταστήματος ότι η τιμή του, όπως αναγραφόταν και στην
προσφορά, ανερχόταν σε 465 ευρώ, αλλά δεν θα του έβαζαν τα γνήσια
αλλά σπασμένα, οπότε θα του έκαναν ακόμη καλύτερη τιμή, η

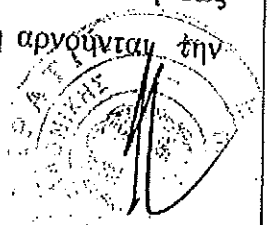
οία θα ήταν 400 ευρώ. Ότι το παραπάνω σύστημα παραδόθηκε στο άτομο
ου λειτουργούσε κατ'εντολή της ενάγουσας, την 30.5.2008, αντί του
πλημμελούς των 400 ευρώ, και από την μετέπειτα εξέταση του, διαπιστώθηκε
ήταν πράγματι εγκατεστημένο σ' αυτό το λειτουργικό πρόγραμμα
στην

ληνική του έκδοση, το οποίο είχε αναπαραχθεί παράνομα, χωρίς την άδεια
της, και το οποίο από τον έλεγχο του ηλεκτρονικού υπολογιστή, διαπιστώθηκε
ή είχε εγκατασταθεί στον σκληρό του δίσκο την 27.5.2008. Ότι με την
προαναφερόμενη παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά τους οι εναγόμενοι,
προσβάλλουν τα απόλυτα και αποκλειστικά δικαιώματα της πνευματικής
διοκτησίας της επί του ανωτέρω περιγραφόμενου προγράμματος της και
προσβάλλει το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα της επί των ανωτέρω
περιγραφόμενων σημάτων της και προκαλούν σ' αυτήν ηθική βλάβη από τη
χρήση των εν λόγω προγραμμάτων. Με βάση τα πραγματικά αυτά
παραστατικά, τα οποία εκτίθενται εκτενέστερα στην αγωγή, ζητά η ενάγουσα,
ζητά, τον δια των προτάσεων της παραδεκτό περιορισμό του καταψηφιστικού
πλημμελούς της αγωγής της περί καταβολής χρηματικής ικανοποίησης λόγω

επίδοσης του δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλο
Βασιλείου Κιτσούλη). Περαιτέρω, η κρινόμενη αγωγή, σύμφωνα και με ό
αναφερόμενα στην μείζονα σκέψη της παρούσας, είναι νόμιμη ως προς ό
αιτήματά της, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 4, 1
επ. 65, 66Γ του Ν.2121/1993, όπως η τελευταία διάταξη προστέθηκε με
άρθρο 2 του Ν. 3524/2007, των άρθρων 1, 2, 8 επ., 18 παρ. 1 και 3, 19, 2
του Ν. 2239/1994, των άρθρων 22, 23 του ΕΝ, των άρθρων 70, 176, 907,
947 του ΚΠολΔ και 345, 346 του ΑΚ, εκτός του υπό στοιχείο ε' αιτήμα
αυτής περί αναλυτικής απογραφής όλων των προγραμμάτων για ηλεκτρονικ
υπολογιστές της ενάγουσας, που είναι αποθηκευμένα είτε σε ηλεκτρονικ
υπολογιστές είτε σε υλικούς φορείς, σε οποιοδήποτε χώρο του καταστήμα
της πρώτης εναγόμενης ή οποιαδήποτε αλλού διατηρεί αυτή ή οποιοσδήποτε
από τους εναγόμενους, εγκατάσταση, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξ
των άρθρων 65 του ν. 2121/1993 και 26 του ν.2239/1994, σε περίπτω
προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή της παράνομης χρήσης σήματος, δ
προβλέπεται ως δικαίωμα του δημιουργού ή του δικαιούχου, η απογραφή τα
αντικειμένων που κατέχει το εναγόμενο μέρος, παρά μόνο προβλέπεται με τη
διάταξη του άρθρου 64 του ν. 2121/1993, ως ασφαλιστικό μέτρο, αντί τη
συντηρητικής κατάσχεσης, στην περίπτωση πιθανολόγησης προσβολής τη
πνευματικής ιδιοκτησίας. Επομένως, η αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω
και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Ο εναγόμενοι με τις έγγραφες προτάσεις τους, κατ'αρχήν δεν
αμφισβητούν την ιδιότητα της ενάγουσας ως δικαιούχου των αναφερομένων
στην αγωγή σημάτων και δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και
την εγκατάσταση του συγκεκριμένου προγράμματος στον ηλεκτρονικό
υπολογιστή που αγοράσθηκε, πλην όμως ισχυρίζονται ότι εκ παραδρομής
εγκαταστάθηκε μη γνήσιο λογισμικό στον εν λόγω ηλεκτρονικό υπολογιστή
και δεν αποτελεί τακτική της επιχείρησής τους και συνεπώς δεν τους βαρύνει
υπαιτιότητα ώστε να υποχρεούνται στην καταβολή χρηματικής ικανοποίησης
λόγω ηθικής βλάβης στην ενάγουσα και σε κάθε περίπτωση αργούνται την
ηθική βλάβη της ενάγουσας.

Σ
Α

αία)

13η σελ. της αριθ. 3631 /2010 απόφασης του Πολυμ. Πρωτ. Θεσσαλονίκης (Τακτ. Διαδικασία)

κης,

ι τα

: τα

40

το

26

18,

ος

ίς

ίς

ς

ε

;

Από τις διατάξεις των άρθρων 336 παρ.3 και 339 ΚΠολΔ προκύπτει, ότι δικάστικά τεκμήρια, δηλαδή συμπεράσματα του δικαστηρίου από ορισμένα αποδεδειγμένα γεγονότα, μπορούν να συναχθούν από οποιοδήποτε έγγραφο, επομένως και από δηλώσεις και βεβαιώσεις τρίτων, εκτός αν το δικαστήριο της ουσίας, κρίνοντας γι' αυτό ανελέγκτως δεχθεί, κατά πρόταση διαδίκου ή αυτεπαγγέλτως, ότι αυτές έχουν ληφθεί προς το σκοπό να χρησιμεύσουν ως μαρτυρίες στη δίκη για τα αποδεικτέα θέματα (ΑΠ 533/2000 ΕλλΔνη 31.1370, ΑΠ 928/1997 ΕΕργΔ 57.840, ΕφΔωδ 52/2002 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Από την με αριθ. 1925/30.7.2009 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης που λήφθηκε μετά από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση της ενάγουσας (βλ. την αριθ. 11693/28.7.2009 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών, Κωνσταντίνου Καλαμπαλίκη προς τον πληρεξούσιο δικηγόρο και αντίκλητο της ενάγουσας), την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των νομίμως εξετασθέντων μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα, πρακτικά συνεδρίασεως του Δικαστηρίου, οι οποίες εκτιμώνται μόνες τους και σε συνδυασμό μεταξύ τους και με τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα, κατά το λόγο γνώσης και αξιοπιστίας κάθε μάρτυρα, όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν, που λαμβάνονται υπόψη άλλα προς άμεση απόδειξη και άλλα για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία παρακάτω, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της διαφοράς, μεταξύ των οποίων και οι με αριθ. 10257/30.5.2008 και 10258/30.5.2008 ένορκες καταθέσεις ενώπιον του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Νικόλαου Νικολάκη, που λαμβάνονται υπόψη για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αφού σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην αμέσως προηγούμενη μείζονα σκέψη, αυτά μπορούν να συναχθούν από οποιοδήποτε έγγραφο, επομένως και από δηλώσεις και βεβαιώσεις τρίτων, με την προϋπόθεση ότι δεν κρίνεται ότι αυτές λήφθηκαν προς το σκοπό να χρησιμεύσουν ως μαρτυρίες στην συγκεκριμένη δίκη, εφόσον, στην προκειμένη περίπτωση, αυτές δεν λήφθηκαν για την συγκεκριμένη παρούσα δίκη, αλλά λήφθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν στα

πλαίσια προηγούμενης δίκης ασφαλιστικών μέτρων (βλ. την αριθ. 37025/200 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης), και τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα αλλοδαπή εταιρία είναι παγκοσμίως γνωστή ως παραγωγός προγραμμάτων για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τα οποία διατίθενται στις εμπορικές επιχειρήσεις - καταστήματα πληροφορικής από εξουσιοδοτημένους διανομείς αυτής, από τις οποίες το προμηθεύονται οι καταναλωτές. Τα προγράμματα αυτά διαχωρίζονται σε δύο γενικές κατηγορίες: α) σε λειτουργικά συστήματα ή προγράμματα λειτουργικών συστημάτων, που υπαγορεύουν τον τρόπο λειτουργίας του υπολογιστή και β) σε πακέτα εφαρμογών, που είναι προγράμματα για τους υπολογιστές σχεδιασμένα να βοηθούν τους χρήστες να εκτελούν διάφορες εργασίες. Εξάλλου τα προγράμματα αυτά διατίθενται σε δύο τύπους; α) προϊόντα OEM (Original Equipment Manufacturer), που προορίζονται αποκλειστικά για προεγκατάσταση σε νέα μόνο συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και τα οποία ο κατασκευαστής-συναρμολογητής τοποθετεί στο νέο σύστημα, αφού προηγουμένως τα προμηθευθεί από εξουσιοδοτημένο διανομέα της αιτούσας και β) προϊόντα λιανικής πώλησης, τα οποία διατίθενται σε συσκευασίες του ενός τεμαχίου από τα καταστήματα λιανικής πώλησης ηλεκτρονικών υπολογιστών και συναφών ειδών που τα έχουν προμηθευτεί ομοίως από τους εξουσιοδοτημένους διανομείς και τα οποία διατίθενται είτε μαζί με την αγορά ενός νέου συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, στην περίπτωση που το προϊόν αυτό δεν είναι διαθέσιμο ως προϊόν OEM είτε και χωρίς την αγορά νέου συστήματος. Κάθε συσκευασία προϊόντος OEM περιλαμβάνει την άδεια χρήσεως, το πιστοποιητικό αυθεντικότητας, τα πρωτότυπα μέσα εγγραφής του προγράμματος και το πρωτότυπο εγχειρίδιο χρήσεως, τα οποία αποτελούν την εγγύηση και την απόδειξη ότι το προϊόν είναι αυθεντικό προϊόν λογισμικού της αιτούσας. Τα εν λόγω προγράμματα, μεταξύ των οποίων και το

είναι πρωτότυπα πνευματικά

δημιουργήματα της αιτούσας και ως τέτοια θεωρούνται έργα λόγου προστατευόμενα άμεσα και ρητά από το ν. 2121/1993 (άρθρο 2 παρ. 3). Εξάλλου τα προγράμματα αυτά είναι πλήρως ταυτισμένα με το σήμα της αιτούσας, που συναποτελείται από το λεκτικό σήμα , από το λεκτικό σήμα , καθώς και της απεικόνισης συνισταμένης στην παράσταση «παραθύρου» με κυματοειδή μορφή, τα οποία σήματα έχουν καταχωρηθεί νόμιμα δυνάμει αποφάσεων του Πρωτοβάθμιου Διοικητικού Δικαστηρίου Σημάτων και της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων (βλ. τις από 17.7.1992, 17.7.1992 και 16.9.1985 Δηλώσεις Κατάθεσης Αλλοδαπού Σήματος, που αφορούν τα με αριθ. 109842, 109843 και 80801 σήματα αντίστοιχα, που καταχωρήθηκαν στις 17.8.1999, 17.5.1995 και 19.7.1988 αντίστοιχα και τις όπισθεν αυτών επισημειώσεις περί ανανέωσης της προστασίας τους), κι έτσι η ενάγουσα είναι νόμιμη δικαιούχος των σημάτων αυτών, τα οποία διακρίνουν τα ανωτέρω προϊόντα της και τα οποία χρησιμοποιεί και στην Ελλάδα, τουλάχιστον από το έτος 1996, κατά τρόπο συνεχή και σταθερό. Αποδείχθηκε περαιτέρω, ότι η πρώτη εναγόμενη ομόρρυθμη εταιρία, η οποία εκπροσωπείται νομίμως από τους δεύτερο και τρίτο των εναγομένων, και η οποία εδρεύει στην Θέρμη επί της οδού Αθ. Διάκου αριθ. 1, διατηρεί στην ως άνω διεύθυνση κεντρικό εμπορικό κατάστημα με αντικείμενο την εμπορία ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς επίσης, όμοιο υποκατάστημα διατηρεί και επί της οδού στην με το διακριτικό τίτλο . Στην ενάγουσα περιήλθαν πληροφορίες ότι η πρώτη εναγόμενη αναπαράγει προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών , χωρίς την άδεια της, τα οποία στη συνέχεια διαθέτει στους καταναλωτές, εγκαθιστώντας αυτά στον σκληρό δίσκο ηλεκτρονικών υπολογιστών που πωλεί στους τελικούς αγοραστές υπό τον χαρακτήρα της πρόσθετης δωρεάν παροχής. Για να διακριβώσει τις πληροφορίες αυτές και τη βασιμότητα τους, η ενάγουσα ζήτησε από τον , να μεταβεί στο κατάστημα επί της οδού στην , της πρώτης εναγόμενης και να προβεί στην αγορά ενός συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή ως καταναλωτής. Πράγματι ο

παραπάνω μετέβη στο κατάστημα αυτής στις 23.5.2008 και περί ώρα 12.30 και ζήτησε από τον υπεύθυνο του καταστήματος, να αγοράσει ένα σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή για την οικία του, λέγοντας ότι θα τον ενδιέφερε κάτι οικονομικό. Ο υπεύθυνος του καταστήματος εκτύπωσε τη στιγμή εκείνη μία έτοιμη τυποποιημένη προσφορά, στην οποία περιέχονταν μόνο τα στοιχεία εκείνα που αποτελούν το hardware, δηλαδή τα μηχανικά τμήματα και εξαρτήματα που απαρτίζουν ένα σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή και το λογισμικό (), καθώς και η συνολική τιμή της προσφοράς, ανερχόμενη, στο ποσό των 465 ευρώ (βλ. την ως άνω εκτύπωση), πλην όμως ο υπεύθυνος του ως άνω καταστήματος ενημέρωσε τον εμφανισθέντα ως αγοραστή, ότι η τελική τιμή του συστήματος δεν θα υπερέβαινε το ποσό 400 ευρώ, αφού το αναφερόμενο στην προσφορά, λειτουργικό σύστημα που θα εγκαθιστούσαν θα ήταν μη γνήσιο. Ο

προσποιήθηκε ότι τον ενδιαφέρει η προσφορά, απάντησε ότι θα το σκεφθεί, έφυγε και επέστρεψε μετά από λίγη ώρα, οπότε και κατέβαλε το ποσό 50 ευρώ ως προκαταβολή για την αγορά του ηλεκτρονικού υπολογιστή, που θα ήταν έτοιμος σε λίγες ημέρες. Στη συνέχεια, στις 30.5.2008 ο παραπάνω πήγε και πάλι στο κατάστημα της πρώτης εναγόμενης, προκειμένου να παραλάβει τον παραγγελθέντα ηλεκτρονικό υπολογιστή κατά τα συμφωνηθέντα, όπου συνάντησε τον ίδιο υπεύθυνο του καταστήματος, ο οποίος του παρέδωσε τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, δηλαδή την κεντρική μονάδα (πύργο) χωρίς συσκευασία και τα υπόλοιπα εξαρτήματά του (οθόνη, ποντίκι, πληκτρολόγιο) συσκευασμένα σε χάρτινες συσκευασίες, τον οποίο και παρέλαβε ο , αφού κατέβαλε και το υπόλοιπο της συμφωνηθείσας τιμής του, δηλαδή το ποσό των 350 ευρώ (βλ την προσκομιζόμενη από 30.5.2008 απόδειξη είσπραξης της εναγόμενης εταιρίας). Στη συνέχεια μετέβη αυτός αμέσως στο γραφείο του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Νικολάου Νικολάκη, στον οποίο και παρέδωσε τα παραληφθέντα, όπως ακριβώς τα παρέλαβε, προκειμένου να εξετασθούν από ειδικευμένο τεχνικό. Για την κατάθεση αυτή συντάχθηκε και η με αριθ. 10256/30.5.2008 πράξη του άνω συμβολαιογράφου (βλ. την ως άνω πράξη).

ενώ ο βεβαίωσε ενόρκως για τα ως άνω πραγματικά περιστατικά στην με αριθ. 10256/30.5.2008 ένορκη βεβαίωση του ίδιου συμβολαιογράφου (βλ. την ως άνω ένορκη βεβαίωση). Την ίδια ημέρα προσκλήθηκε από την ενάγουσα ο μηχανικός ηλεκτρονικών υπολογιστών, ο οποίος μετέβη αμέσως στο γραφείο του άνω συμβολαιογράφου και αφού έλεγξε το σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή που είχε αγοράσει από το κατάστημα της πρώτης εναγόμενης ο και είχε καταθέσει στο γραφείο του άνω συμβολαιογράφου, διαπίστωσε ότι ο ηλεκτρονικός αυτός υπολογιστής φέρει εγκατεστημένο στο σκληρό δίσκο το εξής προϊόν λογισμικού της ενάγουσας: το λειτουργικό πρόγραμμα στην ελληνική του έκδοση, το οποίο πρόγραμμα δεν συνοδεύονταν από αποθηκευτικό μέσο εγκατάστασης, ούτε από εγχειρίδιο χρήσεως, ούτε από σχετικά πιστοποιητικά αυθεντικότητας (βλ. και την κατάθεση αυτού στα οικεία πρακτικά). Συνεπώς, αποδείχθηκε ότι η πρώτη εναγόμενη εγκατέστησε στον η/υ παράνομο πρόγραμμα, κρίση η οποία ενισχύεται και από το γεγονός ότι το προεκτεθέν σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή πωλήθηκε σε τιμή σαφώς κατώτερη από αυτή που θα έπρεπε να πωληθεί με το συνυπολογισμό της αξίας του γνήσιου προγράμματος της ενάγουσας, γεγονός άλλωστε (την εγκατάσταση παράνομου προγράμματος) που συνομολογούν οι εναγόμενοι, ισχυριζόμενοι περαιτέρω ότι η εγκατάσταση αυτού έγινε όχι με πρόθεση, αλλά εκ παραδρομής. Ο ισχυρισμός αυτός όμως, αντικρουόμενος από όλα τα ως άνω αναφερόμενα, κρίνεται ουσιαστικά αβάσιμος. Η ως άνω συμπεριφορά της πρώτης εναγόμενης εταιρίας, όπως αυτή εκπροσωπείται νόμιμα, συνιστά, αφενός μεν προσβολή των πνευματικών δικαιωμάτων της ενάγουσας επί του άνω προγράμματός της και αφετέρου προσβολή των σημάτων της, αφού αυτή προβαίνει σε πιστή αντιγραφή αυτού και σε περαιτέρω χρήση του, χωρίς την άδεια της ενάγουσας. Εξάλλου, δυνάμει της με αριθ. 37025/2008 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που εκδόθηκε κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάχθηκε η αναλυτική απογραφή όλων των προγραμμάτων για η/υ που περιέχονται είτε σε η/υ είτε σε υλικούς

φορείς που βρίσκονται σε οποιονδήποτε χώρο της εναγόμενης, πλην όμως προσκομίζεται ούτε γίνεται επίκληση οιασδήποτε στοιχείου από το οποίο προκύπτει ότι διενεργήθηκε η εν λόγω απογραφή και ποιο το πόρισμα αυ. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα από την ως άνω παράνομη και υπα συμπεριφορά των εναγομένων, υφίσταται τόσο υλική ζημία, αφού απώλειες εσόδων από πωλήσεις των δικών της προϊόντων, όσο και ηθική, αι επέρχεται δυσφήμιση των δικών της προγραμμάτων ηλεκτρονι υπολογιστών και μειωτική διαταραχή στην εμπορική της αξιοπισ επαγγελματική της φήμη, υπόληψη, κύρος, μέλλον, λαμβάνόμεν επιπλέον υπόψη ότι τα αναπαραχθέντα, από την εναγόμενη εταιρία και τ νόμιμους εκπροσώπους αυτής, παρανόμως προγράμματα υπό τα σήματα τ ενάγουσας χωρίς την άδεια αυτής, προσφέρονταν στους τελικούς καταναλω από αυτήν δωρεάν, με συνέπεια τα προϊόντα της ενάγουσας, τα οπ αποτελούν έργο μιας ιδιαίτερα μακράς και επίπονης πνευματικής προσπάθει και εξελικτικής διαδικασίας με επενδύσεις τεραστίων κονδυλίων κ διαφημιστικές εκστρατείες, να μην αντιμετωπίζονται ως κάτι το νέο κ ιδιαίτερο αλλά ως πρόσθετη δωρεάν παροχή συνοδεύουσα την αγορά τ εμπορευμάτων που διαθέτει η εναγόμενη, και τα οποία εμπορεύματα χωρ τα προγράμματα της ενάγουσας, που αποτελούν το διαφημικ εποικοδόμημα ενός Η/Υ, καθίστανται άχρηστα. Επομένως, δικαιούται ενάγουσα χρηματικής ικανοποίησης, για τον προσδιορισμό της οποίας, τ Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του τα προσδιοριστικά αυτής επιμέρους στοιχείο όπως το είδος και τη βαρύτητα της προσβολής, την υπαιτιότητα τω εκπροσώπων της πρώτης εναγόμενης, τις επιπτώσεις της προσβολής, αλλι και τον κύκλο εργασιών της εναγόμενης εταιρίας και την οικονομικ κατάσταση των διαδικών, βάσει των οποίων κρίνει ότι το εύλογο ποσό αυτής ανέρχεται σε 5.000 ευρώ.

Κατόπιν αυτών, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, να αναγνωρισθεί η ενάγουσα ως αποκλειστική δικαιούχος του έργου πνευματικής ιδιοκτησίας και των σημάτων που αναφέρονται στο ιστορικό, να υποχρεωθούν η εναγόμενη εταιρία και οι νόμιμοι εκπρόσωποι και

ία)

19η σελ. της αριθ. 3631 /2010 απόφασης του Πολυμ. Πρωτ. Θεσσαλονίκης (Τακτ. Διαδικασία)

εν

να

ισ.

ια

ει

ύ

ν

ς,

υ

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ς

ομόρρυθμα μέλη αυτής, δεύτερος και τρίτος των εναγομένων, να παύσουν και να παραλείπουν στο μέλλον να προσβάλλουν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας της ενάγουσας επί του ανωτέρω προγράμματος, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό, να υποχρεωθούν να παύσουν και να παραλείπουν στο μέλλον να προσβάλλουν τα δικαιώματα της ενάγουσας επί των ανωτέρω σημάτων, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό, να απειληθεί κατά αυτών, χρηματική ποινή ύψους 1.500 ευρώ και κατά του δεύτερου και τρίτου των εναγομένων, προσωπική κράτηση 3 μηνών για κάθε μία παράβαση του διατακτικού της απόφασης, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό, να αναγνωρισθεί ότι οφείλουν εις ολόκληρο στην ενάγουσα, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, το ποσό των 5.000 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και να κηρυχθεί η απόφαση ως προς τις καταψηφιστικές της διατάξεις προσωρινά εκτελεστή. Ως προς το αίτημα για δημοσίευση περίληψης του διατακτικού της απόφασης, αυτό πρέπει να απορριφθεί διότι δεν κρίνεται αναγκαίο, ενόψει του ότι ήδη με την αριθ. 37025/2008 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, διατάχθηκε η δημοσίευση του διατακτικού της. Τέλος πρέπει να επιβληθεί ένα μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας σε βάρος των εναγόμενων, ανάλογα με την έκταση της νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η ενάγουσα είναι η μόνη αποκλειστική δικαιούχος του λειτουργικού προγράμματος

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η ενάγουσα είναι μόνη και αποκλειστική δικαιούχος των εξής σημάτων : α) του λεκτικού σήματος , β) του λεκτικού σήματος και γ) της απεικόνισης που συνίσταται στην παράσταση «παραθύρου» με κυματοειδή μορφή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους να παύσουν και να παραλείπουν μέλλον να προσβάλουν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας της ενάγου επί του ανωτέρω προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή με την παράνομη χωρίς άδεια, αναπαραγωγή, χρήση και διάθεση αυτού ή παράνομοι αντιγράφων του σε τρίτους.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους να παύσουν και να παραλείπουν μέλλον να προσβάλουν τα δικαιώματα της ενάγουσας επί των ανωτέρω σημάτων δια της αναπαραγωγής, χρήσης, προσφοράς και θέσης σε κυκλοφορία, χωρίς την άδεια της ενάγουσας κλεψίτυπων αντιγράφων του ως άνω προγράμματος ηλεκτρονικών υπολογιστών, τα οποία αποτελούν τις αντιγραφή (παραποίηση) των ανωτέρω σημάτων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση κατά τις αμέσως παραπάνω καταψηφιστικής διατάξεις προσωρινά εκτελεστή.

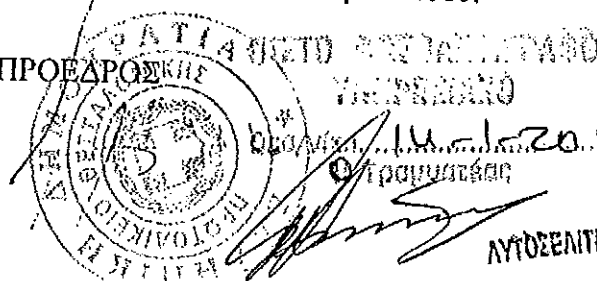
ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος των εναγομένων, χρηματική ποινή ύψους χιλιάδων πεντακοσίων (1.500) ευρώ και σε βάρος του δεύτερου και τρίτου των εναγομένων, και προσωπική κράτηση διάρκειας τριών (3) μηνών για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας, δηλαδή για κάθε μία ανεύρεση διαπίστωση της με οποιονδήποτε τρόπο διάθεσης καθενός παράνομου αντιγράφου του ανωτέρω προγράμματος ηλεκτρονικών υπολογιστών ή χωρίς δικαίωμα χρήσης των παραπάνω σημάτων.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση των εναγομένων να καταβάλουν εις ολόκληρο στην ενάγουσα το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος των εναγομένων, ένα μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, το οποίο ορίζει ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη στις 22 Ιανουαρίου 2010 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Θεσσαλονίκη, στις 29 Ιανουαρίου 2010.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

14.5.15.20.11

Γραμματέας

ΛΥΤΟΣΕΛΗΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ